

ננו שבתאי ביום ההוא הייתי בוכת שבתאי ממוכנת

והוא אינו מדבר לי מילת אהבה אחת

אמרתי שיורד לי דם, ואתה אמרת – שבתאי
יורד לי דם מכל חרי, ואתה אמרת – שבתאי
אמרתי שמותי קרב, ואתה אמרת – שבתאי
שמעתי צעקות עורב, ואתה אמרת – שבתאי
אמרתי: עוד מעט אמות, ואתה אמרת – שבתאי
גלגל ראשי היה שמוט, ואתה אמרת – שבתאי
הייתי אכולת יאוש, ואתה אמרת – שבתאי
המות כמו זמזום יתוש, כשאתה אמרת – שבתאי
חזר ואת דמי סחט, ואתה אמרת – שבתאי
ו"שבתאי" מתחרז עם "אי!"
ו"שבתאי" מתחרז עם "די!"
ו"שבתאי" מתחרז עם "שבתאי!"

ביום ההוא הייתי בבת שבתאי ממכנת
ופניתי ימינה ושמאלה, לכל העברים,
ונפלתי אפים ארצה ונשברתי לשברים
ונסו לאחות את שברי ביד מאמנת.

ואחר כך שבתי להיות בבת שבתאי מתקנת
וכל מנהגי היה שקול וציתני,
שמעתי ספור על איש הזוהב
ואיך שאיש הוא לא אהב
ולא חשבתני, לא עליו, לא על עצמי,
כי אז הייתי כבר בבה מסוג שני

אָמַרְתִּי לַיהוָה שְׁפַתְכִּי שִׁיר
וְלֹא אָמַרְתָּ לִּי כָּל הַכְּבוֹד
אֲבָל לֹא נָתַתָּ לִּי כְּדוֹר
וְלֹא מִפֶּתַח שָׁמַיִל
וַהֲרִי גַם זֶה טוֹב.

* (בעקבות הקורס "זיכרון דברים", ובהשראת אנה הרמן ודליה רביקוביץ)